

a Kúria útján

az Alkotmánybíróság részére

Budapest

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: U/ 862 - 0 / 2019	
Érkezett: 2019 MÁJ 20. <i>Kézenlél</i>	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 db	<i>du</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A DOKUMENTUMOT DIGITÁLIS
ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:

AVDH Bélyegző

Alulírott Fekete-Győr András elnök, a Momentum Mozgalom (székhely: 1053 Budapest, Múzeum körút 13. I/2., nyilvántartó bíróság és nyilvántartási szám: Fővárosi Törvényszék 01-02-0016512) képviselőjében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be, amelynek keretében indítványozom, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti hatáskörében eljárva állapítsa meg, hogy a Kúria Kvk.II.37.628/2019/4. számú végzése sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében elismert alapvető jogát, ezért az alaptörvény-ellenes, amelyre figyelemmel a támadott végzést az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

1.1. Indítványozó 2019. április 11-én kifogással élt, mivel álláspontja szerint a Fidesz-KDNP jelölő szervezet a Ve. alapelveit megsértette, mikor aktivistái megtévesztő tájékoztatást nyújtottak a jelölő-szervezet pultjához odalépő választópolgárnak. A Fővárosi Választási Bizottság 6/2019. számú határozatában az indítványozó kifogását elutasította. Határozatában kifejtette, hogy a bizonyítékként csatolt videón látható, a FIDESZ - KDNP jelölő szervezet aktivistái által tanúsított magatartás, továbbá az általuk elmondottak nem alkalmas a választópolgárok megtévesztésére, továbbá azáltal a rivális jelölő szervezeteket, valamint választópolgárokat nem érte joghátrány, így a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjának sérelme nem állapítható meg.

KÚRIA 4.		
Kvk. II. 37628 / 2019 / 5		
Érkezett: 2019 -05- 20		
Példány: 1	Melléklet: —	Köztük: SZÍW

1.2 A Nemzeti Választási Bizottság 56/2019. számú határozatában az indítványozó fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A Bizottság határozatában az elutasítás okaként az indítványozó érintettségének hiányát jelölte meg.

1.3. A Kúria Kvk.II.37.515/2019/2. számú határozatában az NVB határozatát megváltoztatta és megállapította, hogy az indítványozó, mint jelölő szervezet érintettnek minősül. A Kúria ezen felül az indítványozó által csatolt bizonyítékokat értékelése alapján kifejtette, hogy a FIDESZ - KDNP megsértette a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvét azáltal, hogy megtevesztő magatartást tanúsított a választópolgárokkal szemben, ezáltal a választópolgárok nem voltak tisztában azzal aláírásukat milyen célra használták fel.

1.4. Az Alkotmánybíróság a 16/2019. (V. 14.) AB határozatában a Kúria határozatát alaptörvény-ellenesnek találta és megsemmisítette. Érvelése szerint a Kúria határozatában kiterjesztően értelmezte a Ve. egyes rendelkezéseit és ezzel sértette FIDESZ - KDNP véleménynyilvánításhoz való jogát. Az Alkotmánybíróság határozatában továbbá kifejtette hogy Kúria megsértette jelölő szervezet tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel nem biztosított számára lehetőséget arra, hogy álláspontját előadja.

1.5. Az Alkotmánybíróság határozatát követően a Kúria Kvk.II.37.628/2019/4. számú határozatában az NVB határozatát megváltoztatta, az FVB határozatát helybenhagyta.

2. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit a választási eljárásban hozott kúriai döntésekkel szemben az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, továbbá az Ve. 233. §-a határozza meg.

2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett szervezet az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette.

A Kúria az ügy érdemében hozott döntését az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján indult eljárásban hozta meg. Ennek az eljárásnak az alábbiakban kifejtettek szerinti sérelme, vagyis az a tény, hogy a Kúria nem merítette ki az indítványozó valamennyi kérelmét és az indítványozó felülvizsgálati kérelmében foglaltakat érdemben nem vizsgálta, összességében az eljárás tisztességességét, így az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben biztosított tisztességes eljáráshoz és bírósághoz forduláshoz való jogát sérti.

Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét az NVB határozata bírósági felülvizsgálatának kezdeményezésével kimerítette, további jogorvoslati lehetőség nem áll a rendelkezésére.

Mindezen körülményekre figyelemmel a jelen alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában meghatározott feltételeknek megfelel.

2.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Az indítványozó szerint a bírósági döntést érdemben befolyásolta az az alaptörvény-ellenesség, hogy a Kúria nem merítette ki a felülvizsgálati kérelemet, az alábbiak szerint az indítványozó kérelmeire és érveire érdemben nem reagált, azokat teljeskörűen nem bírálta el.

Ezen túlmenően az indítványozó szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy a választási eljárásban az alkotmányjogipanasz-eljárásban történt megsemmisítés esetén a megismételt eljárásban a felülvizsgálati kérelemben foglalt érveket és indítványokat köteles-e az eljáró bíróság megvizsgálni, és azokra érdemi választ adni. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy még a választási eljárás rendkívül szűk határidőkkel működő jogorvoslati rendszerében sem mellőzhető az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, ami szerint a testület nem tekinthető “negyedfokú” bíróságnak, a tényeket, bizonyítékokat és jogszabályokat az Alkotmánybíróság határozata által meghatározott keretek között a bíróságoknak kell egymásra vetíteniük és az ügyben végleges döntést hozniuk.

2.3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A sérelmezett döntést a Kúria 2019. május 16-án az indítványozó jogi képviselőjével rövid úton, telefaxon közölte. Erre figyelemmel az indítványozó 2019. május 19-én 16:00 óráig terjeszthet elő alkotmányjogi panaszt.

3. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a testület nem “negyedfokú bíróság”, vagyis “[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}, illetve “[a] tényállás megállapítása és az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és

értékelése, valamint a jogszabályok értelmezése a bíróságok, ezen belül is elsősorban a Kúria, nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés” {3092/2019. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [13]}. Mindezek azt jelentik, hogy az alkotmányjogipanasz-eljárásban az Alkotmánybíróság nem hoz döntést az előtte fekvő ügy érdemében, a bírósági döntés megváltoztatására nem, csak megsemmisítésére és a jogosult [Abtv. 43. § (1) és (3) bekezdései]. Az Alkotmánybíróság által meghatározott alaptörvény-szerű értelmezési kereteken belül álló, a konkrét ügyre vonatkozó érdemi döntést ezt követően a bíróságnak kell meghoznia.

Mindez a jelen ügyre vetítve azt jelenti, hogy a jogsértést elbírálása az Alkotmánybíróság döntésének keretei között a Kúria hatáskörébe tartozott. Az Alkotmánybíróság döntéséből nem következik a Fidesz-KDNP magatartásának jogszerű avagy jogszerűtlen volta, hiszen ez egy olyan jogkérdés, amelyet a Kúriának kell eldöntenie. Az alábbiak szerint erre azonban a jelen ügyben nem került sor, így az indítványozó jogorvoslati kérelme érdemben elbírálatlan maradt: az Alkotmánybíróság az érdemi döntés meghozatalára nem rendelkezik hatáskörrel, csupán az érdemi döntés kereteinek meghatározására, a Kúria pedig elmulasztotta érdemileg elbírálni az indítványozó kérelmét.

4. A Kúria a támadott döntésében az ügyben felmerülő jogkérdést érdemben nem bírálta el, ezzel megsértette az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.

4.1. A Kúria támadott határozata érdemben nem bírálta el az indítványozó felülvizsgálati kérelmét. A Kúria támadott határozatának indoklása – az Alkotmánybíróság döntésére való formális utaláson túl – nem tartalmaz arra vonatkozó érvelést, hogy a felülvizsgálati kérelmet miért utasította el. A Kúria támadott határozatának érvelése kifejezetten az indítványozó felülvizsgálati kérelmének való helyt adás mellett szóló érveket tartalmaz, a felülvizsgálati kérelmet a Kúria mégis elutasította.

A felülvizsgálati kérelem három fő hivatkozása közül a Kúria csupán egy tekintetében adott elő részletes érvelést:

a) A 4.1. pontban kifejtettek szerint a felülvizsgálati kérelemmel egybehangzóan a Kúria bizonyítottan látta, hogy a FIDESZ-KDNP aláírásgyűjtése során a választópolgároknak

adott tájékoztatás ellentmondásos és megtévesztő volt {a felülvizsgálati indítvány [19] bekezdése, a Kúria végzésének [32]-[33] bekezdései}.

b) A Kúria azonban nem döntött a felülvizsgálati kérelem azon indítványáról, hogy ez a megtévesztő jelleg a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét sérti-e. Ebben a körben a Kúria csupán a saját korábbi határozatának indoklását idézte fel, de azt nem tisztázta, hogy ez a megállapítás a jelen ügyben is irányadó, vagy sem {a felülvizsgálati indítvány [20] bekezdése, a Kúria végzésének [34] bekezdése}. A Kúria tehát korábbi döntésével megegyező konklúzióra jut, mikor úgy érvel, hogy “[a] választópolgárok az elhangzott tájékoztatás ellenére aláírásukkal valójában nem a FIDESZ-KDNP jelöltállítását támogatták, ebből adódóan megállapítható, hogy a jelölő szervezet nevében eljáró személyek olyan tevékenységet folytattak, amely a választópolgárok megtévesztésére alkalmas volt. A Kúria megítélése szerint a választópolgárok megtévesztése pedig önmagában felveti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás Ve. 2. § (1) bekezdése e) pontja szerinti alapelvének sérelmét” {a Kúria végzésének [32] bekezdése}.

c) A Kúria utalt ugyan arra, hogy az aláírásgyűjtésre vonatkozó követelmények meghatározása más jelölő szervezetekre is “hatást gyakorol”, a felülvizsgálati kérelem azon érveléséről nem hozott döntést, hogy a megtévesztő aláírásgyűjtés jogtalan előnyt biztosít-e {a felülvizsgálati indítvány [20] bekezdése, a Kúria végzésének [36] bekezdése}.

Mindezen érvelés után a Kúria az Alkotmánybíróság döntésére való formális hivatkozással utasította el az indítványozó felülvizsgálati kérelmét.

A Kúria rögzítette, hogy Kvk.II.37.515/2019/2. számú határozatában nem korlátozta a kampányidőszakra eső, aláírásgyűjtésben megnyilvánuló politikai kommunikációt, hanem kizárólag az adatszerzés megtévesztő volta miatt vizsgálódott {a Kúria végzésének [34] bekezdése}. Az indokolásban a Kúria arra is utalt, hogy a FIDESZ - KDNP jelölő szervezet kifogásolt kampánytevékenysége nem azért lehet jogellenes, mert választási időszakban tilos lenne a jelölő szervezet iránti szimpátiát kifejező aláírások gyűjtése, hanem azért, mert a jelölő szervezet aktivistái megtévesztő tájékoztatást adtak, ezzel megsérthették a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét {a Kúria végzésének [34]-[36] bekezdései}.

A határozat [37] bekezdésben a Kúria az Alkotmánybíróság döntésére való formális utalással, az Alkotmánybíróság határozatát mintegy az ügyet érdemben elbíráló határozatnak tekintve, úgy fogalmazott, hogy az Alkotmánybíróság döntése alapján a Kúriának “azt kellett megállapítania”, hogy nem történt jogsértés.

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogipanasz-eljárásban született döntése a 3. pontban kifejtettek szerint azonban nem az ügyet elbíráló döntés, hanem a döntés alkotmányos kereteit kijelölő határozat. Az Alkotmánybíróság döntése az ügy érdemét nem bírálta el (hiszen ebben az eljárásban a döntés megváltoztatására nem, csak a megsemmisítésére van lehetőség), pusztán a bírói döntés alkotmányos kereteit határozza meg. A megismételt eljárásban a Kúria feladata, hogy az Alkotmánybíróság döntése által kijelölt értelmezési kereten belül, maga értékelje a tényeket, az azokat alátámasztó bizonyítékokat és vetítse mindezekre a jogszabályi rendelkezéseket, ezek alapján pedig önállóan hozzon kellően indokolt döntést.

A Kúria jelen ügyben tehát nagymértékben megismételte korábbi döntésének érvelését, kiemelte az ügy alapjogi szempontjait, és azzal azonos következtetésre enged következtetni, ami szerint a FIDESZ - KDNP magatartása felvetette a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt alapelv sérelmét. Ezt követően azonban a Kúria úgy érvelt, hogy az Alkotmánybíróság döntése miatt mindezzel szemben “kell” döntést hoznia, amely azonban a fentiek szerint szembe megy az alkotmányjogi panaszt követő eljárásban a bíróságok által betöltött szereppel, hiszen a bíróság hatáskörébe tartozik a tényállás megállapítása és annak jogszabályokra vetítése. Az “azt kellett megállapítania” megfogalmazás tehát azt nyomatékosítja, hogy a jogkérdést nem a Kúria, hanem az Alkotmánybíróság döntötte el. A Kúria döntésének [37] bekezdése nem következik az azt megelőző érvelésből, nem illeszkedik szervesen a döntésbe, sőt, az azt megelőző érvelésnek ellentmond.

Mivel a hatáskörrel rendelkező Kúria nem minősítette a Fidesz-KDNP magatartását, és azt más nem minősíthette, így az indítványozó kérelme elbírálás nélkül maradt.

4.2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog, illetve a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból együttesen következik a jogorvoslat ténylegességének, érdemi jellegének követelménye {14/2018. (IX. 27.) AB határozat, Indokolás [30]}. Az Alkotmánybíróság az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatát is felhívva kifejtette, hogy “a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség ... Másfelől szoros összefüggés mutatkozik az

indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja ... Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [32]}.

A 4.1. pontban kifejtettekre tekintettel a Kúria ténylegesen, érdemben nem vizsgálta meg a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat: nem adott számot arról, hogy a megállapított tényállás mellett miért nem sérültek a felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint a Ve. alapelvi rendelkezései.

Sőt, maga a támadott végzés hangsúlyozza azt, hogy az Alkotmánybíróság határozatában foglalt elvi megállapítás (amely szerint kampányidőszakban is lehetséges aláírások gyűjtése) nem befolyásolja a kifogás elbírálását, mivel a kifogás nem a kampányidőszakban való aláírásgyűjtésre, hanem a választópolgárok megtévesztésére vonatkozott. Ehhez képest az ennek megállapítására vonatkozó kérelmet a Kúria nem bírálta el, és ennek okszerű indokát sem adta.

4.3. A tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező bírósághoz fordulás jogát az Alkotmánybíróság már a 59/1993. (XI. 29.) AB határozatában értelmezte, és megállapította, hogy “[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogait és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt)” {megegerősítve: 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [92]}. A bírósághoz való fordulás jogát az Alkotmánybíróság később úgy értelmezte, mint ami “nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, ... hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen döntsön” {3124/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [35], 24/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [18]}.

Az Alkotmánybíróság szerint a bírósághoz fordulás jogából következően a bíróságok kötelesek kimeríteni a kereseti kérelmet, vagyis kötelesek a kereseti kérelem valamennyi

elemének érdemi megvizsgálására: “[a] kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg viszontkereset valamennyi eleméről” {24/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [19]}.

A 4.1. pontban kifejtettek szerint a felülvizsgálati indítvány három fő érvéből a Kúria csupán kettő tekintetében terjesztett elő érvelést, a többit anélkül utasította el, hogy ennek indokát adta volna. Az érdemi érvelés figyelmen kívül hagyásával a Kúria megsértette a kereseti kérelem kimerítésének kötelezettségét, ezért a támadott határozat a jogorvoslathoz való jogot, valamint a bírósághoz fordulás jogát, és így a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.

Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettséget vizsgáló 7/2013. (III. 1.) AB határozatban kifejtette, hogy az az alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthető {Indokolás [27]}.

Az Alkotmánybíróság szerint “a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ebben a körben az Alkotmánybíróság az EJEB gyakorlatára is hivatkozott, amikor megfogalmazta, hogy “[az EJEB] ugyanakkor azt is elvi éllal mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alaposággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31]}. A fent kifejtettek tekintettel a Kúria az indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit nem vizsgálta meg kellő alaposággal, ezért a támadott határozat az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Az Alkotmánybíróság azt is megfogalmazta, hogy az ügy bíróságok általi érdemi tárgyalása és elbírálása történeti alkotmányunk egyik vívmánya, és a bírói felülvizsgálat “alkotmányosan nem korlátozódhat a jogszerűség pusztán formális szempontok szerinti ... vizsgálatára” {25/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [17]}. A Kúria azzal, hogy a kérelmet az Alkotmánybíróság döntésére való pusztán hivatkozással utasította el, a felülvizsgálati eljárást formális szempontok vizsgálatára szűkítette, amely így az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait sérti.

4.4. Az előbbieken kifejtett alkotmányos követelményeknek a Kúria támadott határozata nem felel meg. Az Alkotmánybíróság döntését követő megismételt felülvizsgálati eljárásban – az Alkotmánybíróság döntésében kijelölt keretek között – a Kúriának az indítványozó felülvizsgálati kérelméről kellett döntenie. A Kúria döntése azonban nem merítette ki a felülvizsgálati kérelmet, az abban hivatkozott tényeket, bizonyítékot és jogsértést ellentmondásosan értékelte és nem adott számot arról, hogy a kérelmet a Kúria valóban, érdemben megvizsgálta. Mindezek alapján a Kúria támadott határozata az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogát sérti.

5. Az indítványozó hozzájárul ahhoz, hogy az indítványt az Alkotmánybíróság a honlapján közzétegye.

Budapest, 2019. május 19.

Tisztelettel,

Fekete-Győr András

elnök

Momentum Mozgalom

A jelen alkotmányjogi panaszt tartalmazó elektronikus okiratot azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés szolgáltatással hitelesítem, amely ekként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 325. § (1) bekezdés g) pontjára és az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 112. § (1) bekezdésére figyelemmel teljes bizonyító erejű magánokirat. Az indítványozó képviselőt azonosító adatok a jelen "pdf" formátumú dokumentum részét képező, az hitelesítést igazoló csatolmányban érhetőek el.

